

z kapitalistických armád

SYSTÉM VELENÍ SPOJENECKÝM SILÁM NATO NA STŘEDOEVROPSKÉM VÁLČIŠTI

Plukovník Ing. Miroslav Kadera

Z doktrinárních názorů velení Severoatlantického paktu na vedení ozbrojeného zápasu v soudobých podmínkách vyplývá rostoucí význam, který jednotlivé armády členských států NATO i na spojenecké úrovni přikládají procesu velení.

Zdokonalování procesu velení se děje optimalizací struktur štábů a druhů vojsk, stanovením potřebného rozsahu informací pro velení a metod jejich efektivního zpracování v procesu rozhodování a postupným zaváděním účinných automatizovaných systémů řízení a spojení.

Velení spojeneckým ozbrojeným silám NATO na středoevropském válčišti se uskutečňuje po dvou liniích — národní a spojenecké.

Národní velitelské orgány řeší především otázky bojové připravenosti a pohotovosti, personálního, materiálně technického a týlového zabezpečení. V míru mají nad národními ozbrojenými silami, včetně „vyčleněných a předurčených ozbrojených sil pro NATO“ (kromě „stálých hotovostních sil“), plnou velitelskou pravomoc. Po převedení „vyčleněných a předurčených ozbrojených sil pro NATO“ do operační podřízenosti spojeneckých velitelských orgánů národní velitelské orgány řídí činnost přímo podřízených jednotek, útvarů, svazků a operačních svazků.

Spojenecké velitelské orgány v míru operačně plánují a řídí činnost „stálých hotovostních sil“. „Vyčleněné a předurčené ozbrojené síly pro NATO“ řídí jen při spojeneckých cvičeních a prověrkách. Spojenecké velitelské orgány udržují s národními velitelskými orgány nepřetržitou součinnost především při operačním plánování, při plánování bojové přípravy, při cvičeních a prověrkách a v otázkách standardizace bojové techniky a výzbroje a vývoje zbraňových systémů. Tuto součinnost trvale zabezpečují představitelé národního velení u spojeneckých velitelských orgánů.

Pro období zvýšeného napětí a pro ozbrojené střetnutí má NATO vytvořený systém spojeneckého operačního velení, jehož hlavním úkolem je řídit bojovou činnost spojeneckých ozbrojených sil. Systém je aktivován v okamžiku předání „vyčleněných a předurčených ozbrojených sil pro NATO“ do operační podřízenosti spojeneckých velitelských orgánů.

V rámci systému velení spojeneckým ozbrojeným silám NATO na středoevropském válčisti se jednotlivým velitelům přidělují velitelské pravomoci takto:

- operační velení (Operation Command) vrchnímu veliteli spojeneckých ozbrojených sil ve střední Evropě a veliteli spojeneckého vojenského letectva ve střední Evropě,
- operační řízení (Operational Control) velitelům skupin armád a velitelům spojeneckých taktických leteckých velitelství,
- taktické řízení (Tactical Control) velitelům armádních sborů, náčelníkům „spojeneckých středisek řízení bojové činnosti taktického letectva“ a náčelníkům „operačních středisek spojeneckých úseků PVO“.

Operační velení opravňuje velitele ukládat podřízeným velitelům úkoly a vydávat rozkazy k vedení bojové činnosti a manévru silami, určovat operační sestavu sil a prostředků a v závislosti na situaci řešit operační nebo taktické řízení sil a prostředků nebo je předat podřízeným

velitelům. Operační velení zpravidla nezahrnuje velitelskou odpovědnost za administrativní řízení a materiálně technické a týlové zabezpečení.

Operační řízení opravňuje velitele vydávat podřízeným velitelům nařízení a rozkazy ke splnění úkolů, které stanovil nadřízený velitel. Jsou zpravidla omezeny podle druhu, času a prostoru, upravují podřízenost sil a prostředků, určují jejich operační sestavu a v závislosti na situaci uskutečňují taktické řízení nebo jej předávají podřízeným velitelům. Nezahrnuje pravomoc nařizovat samostatné zasazení svazků a útvarů ke splnění zvláštních úkolů, ani úkoly v oblasti administrativního řízení a materiálně technického a týlového zabezpečení.

Taktické řízení zahrnuje podrobné řízení konkrétní bojové činnosti co do prostoru, rozsahu a vyčleněných sil a prostředků ke splnění úkolů, které stanovil nadřízený velitel.

Hlavní opatření, uskutečňovaná v oblasti operačního velení, při převádění spojeneckých ozbrojených sil NATO z mírového na válečný stav

V období převádění spojeneckých ozbrojených sil NATO z mírového na válečný stav po vyhlášení bojové pohotovosti „Válečné nebezpečí“ se velení na všech stupních uskutečňuje ze stálých míst velení v mírových posádkách (kromě orgánu velení „stálých hotovostních sil“, které již v míru velí z polních VS). Při strategickém velitelsko-štábním cvičení spojeneckých ozbrojených sil NATO „Wintex/Cimex -81“ toto období trvalo tři dny. Některá opatření bojové pohotovosti „Válečné nebezpečí“ však mohou být plněna již před jejím vyhlášením (při cvičení „Wintex/Cimex -81“ dva dny předem), a to především mohou být plněna dílčí opatření „Prostého poplachu“ (při cvičení „Wintex/Cimex -81“ dva dny předem), a to především proto, aby byl včas rozvinut a aktivován válečný systém velení a spojení.

Při uskutečňování hlavních opatření postupného přechodu na válečný systém velení směřuje hlavní úsilí k:

- zahájení postupné výstavby polních míst velení na operačně taktickém stupni,
- rozvíjení polního systému řízení a navedení taktického letectva a polního systému spojení armádních sborů a divízi,
- aktivování a propojení pohotovostních spojovacích systémů štábů NATO na válčisti,
- vyvádění operačních skupin a předsunutých odřadů a zabezpečovacích jednotek na polní místa velení,
- přípravě spojeneckých a národních orgánů velení k zaujetí velitelských stanic pro válečné období,

- rozvíjení míst velení národních ozbrojených sil na úrovni ministerstev obrany, generálních štábů, druhů ozbrojených sil a teritoriálního vojska,

- přechodu štábů a orgánů velení na nepřetržitý režim práce a organizaci pohotovostní služby na zaujatých VS,

- organizaci nepřetržité součinnosti mezi nejvyššími politickými a vojenskými orgány NATO a vládami členských států NATO a mezi vrchními veliteli spojeneckých ozbrojených sil NATO a hlavními národními velitelskými orgány ozbrojených sil,

- upřesnění plánů zabezpečení velení a spojení a činnosti při vyřazení některých z prvků velení a spojení.

Po vyhlášení „Prostého poplachu“ se uvádějí systémy velení spojeneckých a národních ozbrojených sil do plné bojové pohotovosti. Všechny stupně velení zaujmají velitelská stanoviště pro válečné období:

- na operačním stupni spojeneckého velení (od skupin armád a STLV výše) zodolněná VS, která jsou hlavními místy velení, a současně se aktivují pohyblivá VS, které se stávají záložními místy velení,
- na operačně taktickém stupni (polní armáda a níže) polní místa velení (hlavní, záložní, týlová).

Po zaujetí válečných míst velení přebírají spojenecké velitelské orgány „vyčleněné a předurčené ozbrojené síly pro NATO“ do operační podřízenosti.

Operační velení spojeneckým ozbrojeným silám NATO v ozbrojeném střetnutí na středoevropském válčišti

Spojeneckým ozbrojeným silám NATO na středoevropském válčišti operačně velí vrchní velitel spojeneckých ozbrojených sil ve střední Evropě, který je přímo podřízený vrchnímu veliteli spojeneckých ozbrojených sil v Evropě.

Vrchní velitel spojeneckých ozbrojených sil ve střední Evropě (CINCENT) operačně velí skupinám armád přímo, spojeneckým taktickým leteckým velitelstvím prostřednictvím velitele spojeneckého vojenského letectva ve střední Evropě.

V ozbrojeném střetnutí, vedeném s použitím klasických zbraní nebo s omezeným použitím jaderných zbraní, je jeho hlavním velitelským stanovištěm zodolněné VS (budované v prostoru Börfling/Mühl záp. Baumholder — NSR). Hlavními součástmi zodolněného VS jsou Operační střediska pro řízení operací pozemního vojska, vojenského letectva a protivzdušné obrany, vybavená zařízením pro automatizované zpracování, zobrazování a přenos dat a spojovacími prostředky. Zodolněné VS je již v míru obsazeno stálou směnou. Při bezprostředním nebezpečí přechodu k neomezenému používání jaderných zbraní stává se hlavním velitelským stanovištěm vrchního velitele spojeneckých ozbrojených sil ve střední Evropě pozemní pohyblivé VS, popřípadě létající VS, a záložním zodolněné velitelské stanoviště.

Velitel spojeneckého vojenského letectva ve střední Evropě (AAFCE) operačně velí spojeneckému systému PVO NATO ve střední oblasti PVO již v míru a spojeneckému vojenskému letectvu po jeho převzetí do operační podřízenosti prostřednictvím velitelů 2. a 4. spojeneckého taktického letectva velitelství.

Spojeneckému systému PVO NATO operačně velí prostřednictvím Operačního střediska oblasti PVO — RADO, je vybudováno jako zodolněné a je součástí VS vrchního velitele spojeneckých ozbrojených sil ve střední Evropě. Je vybaveno zařízením a prostředky jednotného automatizovaného systému řízení a uvědomování PVO NATO — NADGE, který je propojen s národním systémem řízení a uvědomování PVO — STRIDA II Francie. Součástí systému NADGE je i systém zjišťování nízké letčích cílů — LARS Německé spolkové republiky a budovaný spojenecký létající systém řízení a uvědomování — NAEW (NATO Airborne Early Warning). Jeho hlavními operačními orgány budou létající střediska řízení a uvědomování E-3C SENTRY.

Střední oblast PVO NATO je rozdělena na obvod PVO 2. STLV a obvod PVO 4. STLV. Síly a prostředky spojeneckého systému PVO v jednotlivých obvodech operačně řídí velitelé spojeneckých taktických leteckých velitelství prostřednictvím Operačních středisek obvodů PVO — ADOC, která jsou vybudována jako zodolněná (ADOC 2. STLV v Maastricht — Holandsko, ADOC 4. STLV v Kindsbach — NSR). Operačnímu středisku obvodu PVO 2. STLV jsou přímo podřízena dvě Operační střediska spojeneckých úseků PVO — SOC (č. 1 v Brockzetel — NSR a č. 2 v Ueden — NSR). Operačnímu středisku obvodu PVO 4. STLV je přímo podřízeno jedno Operační středisko spojeneckého úseku — SOC (č. 3 v Kindsbach — NSR). Prostřednictvím těchto středisek velitelé STLV operačně řídí síly a prostředky spojeneckého systému PVO v jednotlivých spojeneckých úsecích PVO.

Bojové úkoly taktickému letectvu STLV stanoví velitel spojeneckého vojenského letectva ve střední Evropě formou směrnice, která zpravidla obsahuje celkové zhodnocení situace, předpokládanou činnost protivníka, cíle vlastní bojové činnosti, vyčleněný prostor bojové činnosti, pořadí plnění bojových úkolů, rozpočet sil a prostředků pro plnění bojových úkolů, přidělené normy letecké munice, pohonných hmot a ostatního materiálu MTZ letectva, složení a úlohy záloh a způsob operačního zabezpečení bojové činnosti taktického letectva. Plánování a řízení účasti taktického letectva v útočné vzdušné operaci a v obranné vzdušné operaci se zásadně uskutečňuje centralizovaně, prostřednictvím Operačního střediska VS vrchního velitele spojeneckých ozbrojených sil ve střední Evropě.

Velitel spojeneckého taktického letectva velitelství operačně řídí přímo podřízené taktické letectvo ve vyčleněném prostoru bojové činnosti STLV. Zodpovídá za zpracování plánů bojového použití taktického letectva STLV při plnění úkolů taktické letecké podpory pozemního vojska skupiny armád, v jejíž prospěch působí, za bojové zabezpečení taktického letectva a za organizaci součinnosti s pozemním vojskem a vojskovým letectvem a na přímořském směru i s letectvem vojenského námořnictva.

Po dobu plnění bojových úkolů s použitím klasických zbraní a s omezeným použitím jaderných zbraní operačně řídí podřízené taktické letectvo ze zodolněného velitelského stanoviště (velitele 2. STLV

v Maastricht — Holandsko, velitele 4. STLV v Kindsbach — NSR), jehož hlavní součástí je Bojové operační středisko taktického letectva — ACOC. Součinnost se štábem skupiny armád se zabezpečuje prostřednictvím Střediska společné činnosti — JCOC, které je součástí VS velitele skupiny armád. Při bezprostředním nebezpečí k přechodu na neomezené používání jaderných zbraní stává se hlavním velitelským stanovištěm velitele STLV pozemní pohyblivé VS (popřípadě vzdušné) a záložním zodolněné velitelské stanoviště.

Taktické řízení bojové činnosti taktického letectva velitel STLV zpravidla ponechává na Spojeneckých střediscích řízení bojové činnosti taktického letectva — ATOC. U každé STLV se zřizují dvě i více spojeneckých středisek. Ta se zpravidla vytvářejí ze štábu letecké armády nebo letecké divize, které jsou v operační podřízenosti velitele STLV. Spojenecké středisko řízení bojové činnosti taktického letectva plánuje a řídí bojovou činnost vyčleněných sil taktického letectva STLV při plnění úkolů letecké podpory ve prospěch armádního sboru. Za tím účelem úzce spolupracuje s Operačním střediskem letecké podpory — ASOC nebo Střediskem přímé letecké podpory — DASC, která jsou součástí systému řízení taktického letectva. Rozvíjejí se v prostoru polních VS armádních sborů a řídí podřízené orgány, které zabezpečují plnění úkolů přímé letecké podpory pozemního vojska.

Bojové úkoly pozemnímu vojsku skupiny armád stanoví vrchní velitel spojeneckých ozbrojených sil ve střední Evropě formou směrnice, která zpravidla obsahuje celkové zhodnocení situace, předpokládanou činnost protivníka, cíle vlastní bojové činnosti, přidělené pásmo bojové činnosti, bojové úkoly a pořadí jejich plnění, přidělené normy munice a ostatních prostředků a materiálu MTZ pro plnění bojových úkolů, přidělené podpůrné prostředky, složení a úkoly záloh a způsob operačního zabezpečení bojové činnosti pozemního vojska v operaci.

Velitel skupiny armád operačně řídí přímo podřízené pozemní vojsko v přiděleném pásmu bojové činnosti. Zodpovídá za

zpracování plánů útočných a obranných operací, za operační zabezpečení pozemního vojska, včetně PVO vojsk v bojové zóně, a za organizaci součinnosti s taktickým letectvem, které působí v pásmu činnosti skupiny armád, a na přímořském směru i s námořní pěchotou vojenského námořnictva.

Po dobu plnění bojových úkolů s použitím klasických zbraní a s omezeným použitím jaderných zbraní operačně řídí podřízené pozemní vojsko ze zodolněného velitelského stanoviště (velitele Severní skupiny armád v Aachen-Bildchen, velitele Střední skupiny armád v prostoru Ruppertsweiler iz. Kaiserslautern), jehož hlavní součástí je Bojové operační středisko — COC. Záložním velitelským stanovištěm je v této situaci pozemní pohyblivé VS, které se v útočné operaci rozmísťuje ve vzdálenosti 100 až 200 km a v obranné operaci 180 až 230 km od čáry dotyku. Hlavním velitelským stanovištěm velitele skupiny armád se pozemní pohyblivé VS stává při bezprostředním nebezpečí přechodu na neomezené používání jaderných zbraní. Přesunuje se buď jako celek, nebo po částech tak, aby bylo zabezpečeno nepřetržité velení vojskům skupiny armád.

V závažných obdobích operace, kdy situace vyžaduje zvýšenou pružnost a operativní velení, může být zřízeno i předsunuté velitelské stanoviště velitele skupiny armád, a to především při řízení bojové činnosti úderného uskupení vojsk skupiny armád na rozhodujícím směru útoku, při zasazení druhého operačního sledu nebo odrážení protiúderu protivníka. Předsunuté velitelské stanoviště velitele skupiny armád se v útočné operaci rozmísťuje ve vzdálenosti 60 až 100 km, v obranné operaci 80 až 120 km od čáry dotyku.

Taktické řízení bojové činnosti všeojskových útvarů a svazků ponechává velitel skupiny armád národním velitelským orgánům do stupně armádního sboru včetně. U těchto stupňů velení se rozvíjejí polní velitelská stanoviště ve všech druzích ozbrojeného konfliktu. Systém operačního velení spojeneckým ozbrojeným silám NATO na středoevropském válečném úseku obr. 1.

Hlavní spojovací systémy, používané k zabezpečení operačního velení spojeneckým ozbrojeným silám NATO na středoevropském válečném úseku

K zabezpečení spolehlivého a nepřetržitěho řízení vojsk v soudobých bojových podmínkách, charakterizovaných vysokou mobilitou vojsk na široké frontě a rychlou změnou situací, je nutný široce rozvětvený, mobilní, automatizovaný spojovací

systém, odolný proti radioelektronickému rušení. Proto se velení NATO rozhodlo pro výstavbu Integrovaného spojovacího systému — NICS (NATO Integrated Communications System).

Integrovaný spojovací systém — NICS

je určen k zabezpečení spolehlivého a rychlého spojení mezi nejvyššími řídicími politickými a vojenskými orgány NATO a jednotlivými členskými státy paktu v míru i ve válce při řízení spojeneckých ozbrojených sil NATO a při zabezpečení součinnosti a přijímání opatření v krizových situacích.

Základ systému NICS tvoří spojenecké a národní spojovací systémy a sítě, které byly v průběhu výstavby systému NICS modernizovány a rozšířeny. K nejdůležitějším patří:

- systém troposférického a radioreléového spojení — ACE HIGH (Allied Command Europe High),

- družicový spojovací systém — NATO-SATCOM (NATO Satellite Communications System),

- síť automatizovaných telefonních ústředí — IVSN (Initial Voice Switched Network),

- dálkopisný spojovací systém — NWCS (NATO Wide Communications System),

- síť automatizovaných dálkopisných ústředí — TARE (Telegraphic Automatic Relay Equipment),

- radioreléová spojovací síť — CRIS (Central Region Improvement Communications System).

Integrovaný spojovací systém NICS je propojitelný se

- systémem strategického spojení — DCS (Defense Communication System) ministerstva obrany USA a jeho podsystémy — AUTODIN, AUTOVON, AUTOSEVO-COM,

- družicovým spojovacím systémem vojenského letectva USA — AFSATCOM (Air Force Satellite Communications),

- národními vojenskými a civilními spojovacími systémy evropských členských států paktu.

Integrovaný spojovací systém NICS bude plně automatizován a umožní optimální výběr spojovacích cest, využití vedlejších a záložních spojů, napojení míst velení v libovolném místě systému, spojení podle stupně důležitosti, oběžníkové a konferenční spojení a snížení počtu ústředí. Přímý vstup do systému NICS budou mít řídicí politické a vojenské orgány NATO a členských států paktu, civilní a vojenské instituce, úřady a agentury NATO, spojenecké a národní velitelské orgány do stupně armádního sboru včetně, národní teritoriální a tylová velitelství, americké jednotky zásobování speciální municí, důležité námořní základny a opěrné body a řídicí orgány jednotného systému PVO NATO v Evropě do stupně středisek řízení a uvědomování v to.

Systém troposférického a radioreléového spojení — ACE HIGH je hlavní součástí integrovaného spojovacího systému — NICS. Systém zabezpečuje spojení vrchního velitelství spojeneckých ozbrojených sil v Evropě s dalšími spojeneckými velitelstvími NATO, národními velitelstvími a se spojeneckým systémem PVO NATO v Evropě. Systém ACE HIGH zahrnuje 6 přepojovacích řídicích středisek (Path Control Center), z nichž hlavní je umístěno v Casteau (Belgie), a 79 troposférických a radioreléových uzlů a stanic, vybudovaných na území evropských států NATO.

Úkolem přepojovacích řídicích středisek je zabezpečit v přidělené oblasti koordinaci a návaznost systému ACE HIGH na ostatní spojenecké a národní spojovací systémy. Probíhající modernizace má v budoucnosti zabezpečit plně automatizovaný číslicový provoz systému.

Družicový spojovací systém NATO-SATCOM je důležitou součástí integrovaného spojovacího systému NICS. V současné době zahrnuje tři geostacionární spojovací družice řady NATO (III-A, III-B a III-C). Vypuštění čtvrté se plánuje. 12 stacionárních pozemních terminálů družicového spojení (rozmištěných v členských státech NATO kromě Francie, Islandu a Lucemburska) a pomocné radioreléové stanice, které zabezpečují napojení systému NATO-SATCOM na zavedené spojovací systémy NATO. Další terminály družicového spojení jsou umístěny na vlajkových lodích spojeneckého vojenského námořnictva NATO.

Síť automatizovaných telefonních ústředí — IVSN zabezpečuje telefonní spojení nejvyšších spojeneckých velitelských orgánů NATO. Má zahrnovat 24 automatizovaných telefonních ústředí, rozmištěných na území evropských států NATO a Severní Ameriky a vzájemně propojených 60 vícekanalovými spoji. Ústředny budou zabezpečovat spojení pro 2400 přímých a 6600 nepřímých účastníků. Provoz bude plně automatizován a zabezpečí utajený číslicový přenos 500 telefonních hovorů současně.

Dálkopisný spojovací systém — NWCS zabezpečuje dálkopisné spojení pro nejvyšší politické a vojenské řídicí orgány NATO, pro vrchní velitelství spojeneckých ozbrojených sil NATO na jednotlivých válčících a pro nejvyšší politické a vojenské orgány členských států NATO. Zahrnuje tři spojovací ústředny, řízené počítači (řídicí ústřednu v Bruselu-Evere, druhou v blízkosti Londýna a třetí v Itálii), a ručně ovládané ústředny a koncová zařízení u jednotlivých vrchních velitelství

spojeneckých ozbrojených sil a ministerstev obrany členských států paktu.

Sít automatizovaných dálkopisných ústředí — TARE má v perspektivě nahradit současný dálkopisný spojovací systém — NWCS. Po uvedení do plného provozu má zahrnovat 18 automatizovaných dálkopisných ústředí, propojených 50 kanály pro přenos dat s rychlostí přenosu informace 600 bit . s⁻¹.

Radioreléová spojovací síť — CRIS (též nazývaná CIP-67 — Communications Pro-

gram) zahrnuje 53 stanic radioreléového spojení, které pracují v pásmu 8 GHz s přenosovou kapacitou 300 telefonních kanálů. Z celkového počtu stanic je 28 vybudováno jako z odolných proti účinkům ZHN, 10 nezodolněných a 15 je mobilních. Provoz tohoto systému není číslicový a systém má být proto v osmdesátých letech modernizován. Je využíván pro spojení vrchního velitelství spojeneckých ozbrojených sil v Evropě s podřízenými spojeneckými velitelskými orgány ve střední Evropě.

Potřeba zpracovat ke správnému rozhodnutí velký objem informací se dostává do rozporu s požadavky na rychlé a pružné velení. Praxe ukazuje, že řešit tento rozpor pouze zvyšováním početních stavů ve štábech a kvalifikace velitelů a příslušníků štábů nepřináší požadované výsledky. Principiálně novým a neefektivnějším způsobem zdokonalování velení vojskům je automatizace procesů velení.

Automatizace procesů velení se proto stala nedílnou součástí další výstavby a zvyšování bojových možností spojeneckých ozbrojených sil NATO. Rozvoj automatizace procesů velení je zaměřen na zdokonalování zavedených a vývoj nových automatizovaných systémů řízení tak, aby byla zabezpečena propojitelnost a návaznost jednotlivých systémů, součinnost mezi druhy vojsk a zkvalitněno spojení mezi orgány velení ve spojeneckém i národním rámci. Plány vývoje a zavádění automatizovaných systémů řízení předpokládají výstavbu systémů řízení na všech stupních velení ve všech funkčních oblastech (řízení bojové činnosti, zbraňových systé-

mů, bojového zabezpečení, materiálně technického a týlového zabezpečení). Počítají se zaváděním unifikovaných technických zařízení a standardních programů, s novými formami a metodami práce a s postupným přechodem k výstavbě integrovaných systémů velení a ke komplexní automatizaci.

Perspektivní automatizované systémy velení mají zabezpečit požadavky na velení vzhledem k růstu objemu zpracovávaných informací předpokládanému v osmdesátých letech, vyšší rychlost přenosu a zpracování dat a jejich utajení. Předpokládá se zdokonalení jednotlivých technických zařízení, použití univerzálních počítačů nových generací, zdokonalení programů a široké použití spojovacích systémů.

Podstatného pokroku v rozvoji automatizace v ozbrojených silách hlavních států NATO i ve spojeneckém systému se má dosáhnout již v první polovině osmdesátých let, kdy se předpokládá ukončit výstavbu hlavních plánovaných automatizovaných systémů velení a spojení.